BIULETYN URZĘDOWY
GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

WARSZAWA, dn. 31 sierpnia 1960 r. **Nr 5.** **Poz. 25—27**

TREŚĆ:

25

ZARZĄDZENIE Nr 115 PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 30 lipca 1960 roku

w sprawie zasad organizowania turystyki zagranicznej.

Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o organizacji spraw kultury fizycznej i turystyki (Dz. U. Nr 10 poz. 65) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Wymiana turystyczna z zagranicą winna być w zasadzie realizowana na zasadach pisemnych umów, zawieranych z kontrahentami zagranicznymi.

Właściwe przepisy dewizowe określają tryb i sposów zawierania tych umów.

§ 2.

Zasady i warunki tzw. bezumownej wymiany turystycznej z zagranicą ustala Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Ministerstwem Finansów.

§ 3.

Ceny dewizowe w zakresie turystyki zagranicznej ustala i koordynuje Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Ministerstwem Finansów.

§ 4.

Szczegółowe warunki uczestnictwa w wycieczkach zagranicznych, warunki zgłoszeń oraz rezygnacji uczestników z wycieczek zagranicznych ustali Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 5.

1. Wszelkie wycieczki zagraniczne organizowane przez zakłady pracy, instytucje, organizacje społeczne, zawodowe i inne, jak również tzw. wymiana bezdewizowa winny być organizowane tylko przez uprawnione biura turystyczne.
2. W przypadkach uzasadnionych względami państwowymi lub społecznymi zorganizowanie wycieczki bezpośrednio przez zakłady pracy i instytucje o których mowa w ust. 1 — może mieć miejsce za zgodą Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.
3. Uczestnicy tych wycieczek korzystają z kieszonkowego do wysokości ustalonej dla uczestników wycieczek zagranicznych, organizowanych przez biura turystyczne.

§ 6.

Zasady i tryb organizowania turystycznej wymiany bezdewizowej ustali Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu
w/z (—) M. Jekiel

26

ZARZĄDZENIE Nr 119 PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 9 sierpnia 1960 r.

w sprawie ujednolicenia gospodarki etatami i funduszem płac w stowarzyszeniach wychowania fizycznego, sportu i turystyki.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 17 lutego 1960 r. o organizacji spraw kultury fizycznej i turystyki (Dz. U. Nr 10 poz. 65) oraz § 4 ust. 2 uchwały Nr 456/59 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1959 r. w sprawie projektu budżetu Państwa na rok 1960 — zarządza się, co następuje:

I. Zasady planowania etatów i funduszu płac

§ 1.

Działalność stowarzyszeń wychowania fizycznego, sportu i turystyki, zwanych dalej stowarzyszeniami, powinna być oparta w możliwie największym stopniu na czynniku społecznym.

§ 2.

Przy planowaniu etatów i funduszu płac należy kierować się zasadą maksymalnej oszczędności.

§ 3.

1. W osobowym funduszu płac należy ujmować planowane:

1) wynagrodzenia zasadnicze z tytułu umów o pracę z pracownikami zatrudnionymi zarówno w pełnym jak i niepełnym wymiarze czasu pracy,

2) wynagrodzenia za godziny nadliczbowe pracowników wymienionych w pkt. 1,

3) premie oraz inne należności z tytułu umowy o pracę wypłacane określonym kategoriom pracowników zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

2. Przy planowaniu wynagrodzeń zasadniczych, o których mowa w ust. 1 pkt. 1, można preliminować wydatki związane z awansami pracowników. Kwoty preliminowane z tego tytułu nie mogą przekraczać 0,5% projektowanego osobowego funduszu płac (ust. 1).

§ 4.

1. W bezosobowym funduszu płac należy ujmować planowane honoraria i wynagrodzenia wypłacane na podstawie umowy o dzieło lub zlecenia:

1) osobom fizycznym (autorom, tłumaczom, ekspertom, trenerom, księgowym, sprzątaczkom itp.), nie zatrudnionym w stowarzyszeniu, a powołanym do wykonania prac należących do zakresu działania tego stowarzyszenia, jeżeli:

a) stowarzyszenie nie posiada dla tych prac przewidzianych etatów i nie mogą być one wykonane nieodpłatnie w ramach prac społecznych;

b) nie zostały one zlecone innym osobom prawnym (instytucjom);

2) pracownikom własnym wykonującym poza godzinami prace nie wchodzące w zakres ich obowiązków służbowych;

3) osobom fizycznym za udział w komisjach;

4) księgowym prowadzącym księgowość kasy zapomogowo-pożyczkowej.

2. Przy planowaniu bezosobowego funduszu płac należy stosować zasadę, iż jest on przeznaczony na honoraria oraz wynagrodzenia za pracę (czynności) doraźne lub mające przejściowy charakter. Wyjątek stanowią te stałe czynności, które wynikają z zakresu działalności stowarzyszenia lub jej obsługi i nie mogą być wykonane społecznie, a jednocześnie:

1) nie wymagają — ze względu na niewielkie ich rozmiary — zatrudnienia pracownika w pełnym lub niepełnym wymiarze czasu pracy,

2) nie wymagają — z uwagi na ich charakter — określenia codziennych godzin pracy osób wykonujących te czynności,

3) mają charakter z góry ściśle określony, nie wymagający codziennych, zmieniających się dyspozycji władz stowarzyszenia.

Czynności tego rodzaju mogą być powierzone osobom fizycznym na podstawie umów — zlecenia i w związku z tym preliminowane w bezosobowym funduszu płac.

§ 5.

Stawki wynagrodzenia dla poszczególnych kategorii pracowników należy planować zgodnie z obowiązującymi przepisami, a w szczególności:

1) zarządzeniem nr 122 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 30. XI.1957 r. w sprawie wprowadzenia jednolitej tabeli stanowisk i płac oraz zaszeregowań w polskich związkach sportowych i innych stowarzyszeniach w.f. i sportu (B. U. nr 5 poz. 21 z 1958 r. wraz z późniejszymi zmianami);

2) uchwałą nr 525/53 Prezydium Rządu z dnia 14 lipca 1953 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia i zakresu obowiązków trenerów;

3) innymi obowiązującymi zarządzeniami oraz decyzjami wydanymi w sprawach płacowych, a dotyczących poszczególnych stowarzyszeń bądź określonych kategorii pracowników;

4) przepisami obowiązującymi w danych grupach zawodowych, jeśli chodzi o pracowników zatrudnionych na stanowiskach nie wymienionych w zarządzeniu nr 122 Przewodniczącego GKKF z dnia 30.XI.1957 r., angażowanych zgodnie z § 4 tego zarządzenia.

II. Zasady zatwierdzania planu etatów i funduszu płac

§ 6.

1. Roczne plany etatów i funduszu płac stowarzyszeń podlegają zatwierdzeniu przez właściwe komitety kultury fizycznej i turystyki.

2. W szczególności plany etatów i funduszu płac:

1) lokalnych stowarzyszeń (klubów sportowych, statutowych ognisk TKKF itd.) podlegają zatwierdzeniu przez właściwe wojewódzkie komitety kultury fizycznej i turystyki,

2) ogólnokrajowych stowarzyszeń dotowanych z budżetu GKKFiT (polskich związków sportowych, Zrzeszenia „Ludowe Zespoły Sportowe" itd.) podlegają zatwierdzeniu przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki,

3) ogólnokrajowych stworzyszeń nie dotowanych z budżetu GKKFiT podlegają zaopiniowaniu przez GKKFiT przed przedstawieniem ich do zatwierdzenia instytucjom dotującym te stowarzyszenia,

4) jednostek podległych i wydzielonych ogólnokrajowych stowarzyszeń (zarządów okręgowych, ośrodków szkoleniowych itd.) podlegają zatwierdzeniu przez zarządy główne tych stowarzyszeń w ramach decyzji GKKFiT bądź instytucji dotujących (pkt. 2 i 3).

§ 7.

1. Właściwe komitety kultury fizycznej i turystyki zatwierdzające projekty funduszu płac, limitują wysokość:

1) osobowego funduszu płac, oraz średniej miesięcznej płacy,

2) bezosobowego funduszu płac.

III. Zasady gospodarki etatami i funduszem płac

§ 8.

1. Stowarzyszenia są obowiązane realizować zatwierdzone plany etatów i funduszu płac, zgodnie zdecyzjami zatwierdzającymi te plany.

2. Jakiekolwiek zmiany (przerzuty) w ciągu roku w zatwierdzonych planach etatów i funduszu płac powodujące przekroczenie ustalonych limitów mogą być dokonywane wyłącznie na podstawie uprzedniej zgody:

1) GKKFiT, jeżeli chodzi o fundusz płac okólnokrajowych stowarzyszeń dotowanych z budżetu GKKiFT,

2) instytucji dotującej, jeżeli chodzi o fundusz płac ogólnokrajowych stowarzyszeń nie dotowanych z budżetu GKKFiT,

3) właściwego WKKFiT, jeżeli chodzi o fundusze płac lokalnych stowarzyszeń,

4) właściwych zarządów głównych stowarzyszeń, jeżeli chodzi o fundusze płac jednostek im podległych (wydzielonych), wyrażonej w granicach limitów ustalonych decyzjami GKKFiT bądź instytucji dotującej.

§ 9.

Oszczędności w czasie realizacji zatwierdzonych funduszów płac, stanowią środki własne stowarzyszeń.

§ 10.

1. Działacze społeczni — członkowie władz stowarzyszeń oraz ich organów (komisji, wydziałów, sekcji itp.) powinni w zasadzie całokształt zadań wchodzących w zakres ich funkcji wykonywać społecznie.

2. Zawarcie umowy zlecenia lub o dzieło z działaczami społecznymi, o których mowa w ust. 1, może mieć miejsce w wyjątkowych i szczególnie uzasadnionych przypadkach za zgodą właściwego komitetu kultury fizycznej i turystyki.

§ 11.

Awanse pracowników mogą być dokonywane wyłącznie w terminach 1 stycznia i 22 lipca, przy czym pracownik może być awansowany w obrębie danego stanowiska nie częściej niż raz w roku.

§ 12.

1. Komisje działające w stowarzyszeniach powinny pracować w zasdzie bezpłatnie.

2. W wyjątkowych przypadkach mogą być powoływane komisje, których członkowie otrzymują wynagrodzenie za udział w posiedzeniach na zasadach przewidzianych uchwałą nr 38 Rady Ministrów z dnia 30.I. 1954 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach (M. P. nr 30 poz. 442).

3. Utworzenie komisji, o których mowa w ust. 2, wymaga zgody właściwego komitetu kultury fizycznej i turystyki, który określa ponadto wysokość stawki wynagrodzenia członków komisji za udział w posiedzeniach.

§ 13.

Za prawidłową realizację zatwierdzonych planów etatów i funduszu płac są odpowiedzialni prezesi (przewodniczący), skarbnicy oraz starsi (główni) księgowi stowarzyszeń.

§ 14.

1. Zaleca się instytucjom dotującym dokonywanie odpowiedniego zmniejszenia dotacji tym stowarzyszeniom, które przekroczyły ustalone limity z naruszeniem przepisów niniejszego zarządzenia.

2. Zaleca się wojewódzkim komitetom kultury fizycznej i turystyki stosowanie odpowiednich środków nadzoru w stosunku do lokalnych stowarzyszeń oraz oddziałów ogólnokrajowych stowarzyszeń naruszających zasady gospodarki etatami i funduszem płac ustalone niniejszym zarządzeniem.

3. W stosunku do ogólnokrajowych stowarzyszeń środki nadzoru o których mowa w ust. 2, stosuje GKKFiT.

IV. Przepisy końcowe

§ 15.

Szczegółowy tryb sporządzania projektów planów etatów i funduszu płac określa rokrocznie Departament Finansowo-Gospodarczy GKKFiT.

§ 16.

Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczące wojewódzkich komitetów kultury fizycznej i turystyki stosuje się odpowiednio do komitetów kultury fizycznej i turystyki miast wyłączonych z województw.

§ 17.

Tracą moc §§ 10 i 13 zarządzenia nr 122 Przewodniczącego GKKF z dnia 30.IX.1957 r. w sprawie wprowadzenia jednolitej tabeli stanowisk i płac oraz zaszeregowań w polskich związkach sportowych i innych stowarzyszeniach w.f. i sportu (B. U. GKKF nr 5 poz. 21 z 1958 r. wraz z późniejszymi zmianami).

§ 18.

Do czasu wydania instrukcji, o której mowa w § 15, utrzymuje się w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze w sprawie funduszów płac.

§ 19.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu

Włodzimierz Reczek

27

PISMO OKÓLNE Nr 3 PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 13 sierpnia 1960 r.

w sprawie przestrzegania dyscypliny finansowej

W oparciu o pismo okólne Nr 118 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1960 r. w sprawie przestrzegania dyscypliny budżetowej polecam:

I. Kierownikom jednostek i zakładów budżetowych podległych Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Turystyki, Prezesom nadzorowanych organizacji społecznych oraz Dyrektorom Departamentów GKKFiT — wzmocnienie dyscypliny finansowej szczególnie w zakresie:

1) wykonania planu etatów i funduszu płac przez:

a) zatrudnianie pracowników na stałe lub okresowo tylko w ramach ustalonych etatów i funduszu płac,

b) nie opłacanie pracowników zatrudnionych na stałe lub okresowo z bezosobowego funduszu płac lub z kredytów (środków) przeznaczonych na inne cele,

c) oszczędne gospodarowanie kredytami (środkami) przeznaczonymi na wynagrodzenia za prace w godzinach nadliczbowych oraz premie,

d) przyznawanie pracownikom wynagrodzeń odpowiadającym faktycznie wykonywanej pracy,

e) wypłacanie wynagrodzeń tylko za czas faktycznie przepracowany lub pracę faktycznie wykonaną,

f) nie wypłacanie wynagrodzeń z tytułu zajmowania dwu stanowisk w tej samej jednostce oraz nie wypłacanie bezpodstawnych wyrównań za okresy wsteczne;

2) wydatków z bezosobowego funduszu płac przez:

a) nie opłacanie prac, które wchodzą w zakres obowiązków służbowych prac wników, jako prac zleconych,

b) dokonywanie wypłat z bezosobowego funduszu płac w ramach zatwierdzonych kwot w budżecie tylko w wyjątkowo uzasadnionych przypadkach,

c) akceptowanie umów i zleceń płatnych z bezosobowego funduszu płac przez kierownika jednostki (w jednostkach społecznych przez prezesa);

3) wydatków na podróże służbowe przez.

a) wypłacanie diet we właściwych wysokościach, pokrywanie kosztów przejazdów wagonami sypialnymi tylko po udokumentowaniu właściwym biletem,

b) nie opłacanie za tą samą dobę kosztów przejazdu wagonem sypialnym i kosztów noclegu w hotelu,

c) nie delegowanie do tej samej miejscowości po kilka osób bez ważnego uzasadnienia,

d) udzielanie zaliczek na koszty podróży we właściwych wysokościach oraz przestrzeganie terminowego ich rozliczania;

4) wydatków administracyjnych, dostaw robót i usług przez:

a) ograniczenie wyjazdów samochodami od odległych miejscowości o dogodnym dojeździe koleją,

b) zakaz używania samochodów do celów prywatnych,

c) oszczędne dysponowanie środkami lokomocji w granicach przyznanego limitu przebiegu,

d) nie pokrywanie z budżetu jednostki wydatków związanych z robotami w mieszkaniach prywatnych pracowników a nie przewidzianymi w odpowiednich przepisach,

e) zlecanie robót i usług jednostkom gospodarki uspołecznionej,

f) dokładne badanie rachunków za wykonane roboty lub usługi odnośnie prawidłowych cen, ilości i jakości wykonanych robót i usług,

g) ściąganie od wykonawców kar umownych za nie wykonywanie warunków umowy,

h) potrącanie z r-ków za roboty lub usługi wartości wydanych materiałów własnych.

II. Dyrektorom Departamentów GKKFiT nadzorującym działalność organizacji społecznych oraz podległych jednostek i zakładów budżetowych zwrócenie baczniejszej uwagi na:

1) prawidłowe wykorzystywanie planu etatów i funduszu płac,

2) właściwe wykorzystanie bezosobowego funduszu płac,

3) wykonywanie zadań rzeczowych określonych w zatwierdzonych preliminarzach w granicach ustalonych kwot,

4) przestrzeganie dyscypliny finansowej w zakresie obowiązujących zarządzeń, norm i stawek.

Ponadto zobowiązuje się wszystkich kierowników jednostek oraz władze stowarzyszeń i organizacji podległych bądź nadzorowanych przez GKKFiT do wydania zarządzeń wewnętrznych zmierzających do zaostrzenia dyscypliny finansowej, zwiększenia gospodarności w dysponowaniu środkami materialnymi i finansowymi jak również do wyciągania w stosunku do winnych odpowiednich konsekwencji i zwiększenia nadzoru w tym zakresie.

Przewodniczący Komitetu
w/z. M. Jekiel

Redakcja i Administracja Biuletynu Urzędowego GKKFiT — Warszawa, ul. Litewska 2/8, telefon 8-23-15.

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Biuletynu Urzędowego — Warszawa, ul. Litewska 2/8. Prenumerata roczna wynosi 12 zł.
Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Redakcji Biuletynu Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w NBP — Warszawa, V Oddz. Miejski 1529-91/I-514. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do redakcji w terminie 10-cio dniowym po otrzymaniu następnego numeru.

Odbiorca:

Opłatę uiszczono gotówką

Cena zeszytu 1 zł

Sp. Poligr. „Gryf". Zam. 865/u — 2.000. — C 28.